

□Soutěž proběhla dne 2.6.2007

Letošní, již pátý ročník soutěže filmů s pražskou tematikou, „**Video Pragensis**“ je pokračováním kdysi oblíbené soutěže „**Pragensia – film**“, kterou jsem v roce 1972 založil v poradním sboru pro film Kulturního domu Hlavního města Prahy, a která se jako beinále dočkala deseti pokračování a byla obesílána nejen pražskými, ale i mimopražskými autory, ba dokonce i ze zahraničí, z Německa i z Ameriky.

O její pokračování jako „Video Pragensis“ má zásluhu Tomáš Hordějčuk, který se postaral o její znovuzrození.

V soutěži bylo **14 filmů** od 10 autorů. Nejkratší trval 3 minuty, nejdelší 15 minut, jejich tvorba se vyznačovala tématickou rozmanitostí a hodnotou obsahu.

Porota pracovala v tomto složení :

PhDr. Jaroslav Šimon, odbor kultury magistrátu Hlavního města Prahy

Josef Košař, filmový režisér a garant soutěže

Ing. Emil Pražan, filmový publicista
a rozhodla takto :

1. místo – „... **TĚCH 920 KROKŮ**“, Bohumil Kheil

2. místo – „**UČIŇ MNE PANE NÁSTROJEM**“, MUDr. František Dedek

3. místo – „**JEŘÁB**“, Robert Vachule

Čestné uznání – „**VYŠEHRADSKÁ ZASTAVENÍ**“ – Jaroslava Šťastná – Hašfilm.

Film „Trampové“ – pana Vladimíra Procházky z Dobříše nebyl do soutěže zařazen, protože obsahově nevyhovoval jejím podmínkám. Nebyly uvedeny ani další dva filmy pana Procházky, „Prof. Ladislav Čepelák“ a „Máme tě zde pořád“, protože autor se nedostavil. Pan Procházka je plodný autor a jistě se s ním příště setkáme.

„**JEDEME NA PETŘÍN**“ – Karel Strejček. Zde je znát, že film má svou stavbu. Ukazuje nám nejen co všechno lze na Petříně vidět, ale seznamuje nás i s jeho historií. Je provázen věčným komentářem sympatickým ženským hlasem, ale chybí mu osobní prožitek. Takto to zní jako čtení z turistického průvodce. Kamera nenechá diváka oddychnout, u něčeho zajímavého se na chvíli zastavit. Je to přešvenkováno a přezoomováno, ale hlavně chybí logické zakončení.

„NEBOZÍZEK“ – film stejného autora. Filmy, které nám přibližují některé významné stavby, jejich vznik, účel a lokalitu jsou a budou vždycky potřebné. Jenom je potřeba všechno dopředu promyslet, aby to nebyl jen popisný záznam, jak to oživit a jak to zakončit.

„ROZPUSTILÁ FIDLOVAČKA“ – Jaroslava Štátná – Hašfilm.

Jak vznikla tato starodávná slavnost a o jejím propojení s divadlem Na Fidlovačce v Nuslích na Praze 4. Je záslužné točit takovéto dokumenty o různých akcích, které v Praze probíhají. Škoda, že přes veškerou snahu, film svým pojetím působí značně popisně.

„VYŠEHRADSKÁ ZASTAVENÍ“ – Jaroslava Štátná a Milan Haškovec.

Toto rodinné duo odvedlo dokonalou práci. Podle dobře promyšleného a předem připraveného scénáře výborně kameramansky natočený perfektní dokument s vhodně volenou hudbou a logickým koncem. Jen atraktivita námětů odsunula tento film z předních pozic jen na čestné uznání.

„BRONZOVÝ ROK“ – Ing. Antoním Skoták.

Není to film, je to přepis statických záběrů z jinak úspěšného diafonu. Ke škodě věci tam chybí pro diváka informativní titulek, kdeže ty nádherné bronzové skulptury jsou k vidění.

„MÁJOVÉ POHLEDY“ – Eva Benešová.

Pocitový film, který nemá začátek ani konec, takže je to skutečně jen jakási pohlednice. Navíc, jak pravila autorka, šlo hlavně o vizuální posouzení práce počítačové střížny.

„VELKÁ KUNRATICKÁ“ – Václav Fořt.

S rutinou sobě vlastní autor natočil dnes již tradiční závod, kterého se zúčastnilo velké množství dnes už hodněletých veteránů. Bylo zajímavé vidět s jakým úsilím zdolávají rozmanitost a nerovnosti terénu s jediným cílem – nevzdat to. O čemž svědčí výpovědi jednotlivých účastníků v cíli. Pro potřebnou orientaci diváka, jsou ve filmu užity průběžné titulky. Vzdor tomu všemu, ale chybí věcný, informativní komentář. Film je provázen vhodně vybranou hudbou. V úvodu filmu se objeví na stromech dvě různé tabulky, které jen bliknou a zmizí, než je divák stačí rozluštit.

„KDYŽ JE V PRAZE POUŤ“ – Václav Jágr.

Tady se panu Jágrovi zase něco povedlo. Na starodávnou písničku s vtipným textem natočil kaleidoskop pouťových atrakcí a radovánek. Film má hřejivou atmosféru a bezpočet atraktivních záběrů. Jen ty pohledy na Vyšehrad, Václavské náměstí a Nebozízek na závěr tu pohodu narušují, jsou jako z jiného filmu.

„JEŘÁB“ – Robert Vachule.

Atraktivní téma nám předvádí repliku původního jeřábu z doby Václava IV. Toto monstrum na lidský pohon daleko lépe poslouží při opravách historických staveb než moderní technika, na příklad při opravě hradu Točnick. Jen ten komentář neměl mluvit

do závěrečných titulků. Takže – 3. místo v soutěži.

„UČIŇ MNE PANE NÁSTROJEM“ – MUDr. František Dedek.

Zkušený autor natočil zdařilý medailon o muži, jehož životní náplní se stala údržba a opravy varhan v pražských kostelích. A jako výborný varhaník je také hned vyzkouší.

Film má také výtvarně poutavý úvodní titulek – druhá cena – gratulujeme.

„... TĚCH 920 KROKŮ“ – Bohumil Kheil.

Film, který vezme za srdce. Autor zde zcela mimo svůj styl dokázal natočit dokument, který nás doslova vtáhne do ponuré atmosféry čtyřicátých let za druhé světové války, atmosféry plné nacistické hrůzovlády a krutých zvěrstev. Jen těch 920 kroků Veletržní ulicí dělilo transporty židů od Bubenského nádraží a dále do Terezína. Film je dokonale koncipován, má působivý komentář a řadu autetických záběrů té doby. Plným právem si zaslouží první místo v soutěži.

Za porotu Josef Košař - ČKK, ilustrační foto viz [výsledky](#)